

بیماری بدن را می‌تواند با ایجاد پستی اکتسابی کرده است .
 یکی از صاحب خلقت برای حفاظت از نوزادانست که مقدار کافی پادزهر از خون مادر وارد خون جنین می‌شود و چون سنی از مادر گذشته‌است لذا قطعاً سلول‌ها اکتسابی برای عده زیادی از بیماریها حساسیت پیدا کرده و پادزهر در خون او تشکیل شده‌است و این پادزهرها بر ایمنان در اختیار جنین گذاشته می‌شود که تا چند ماه بعد از بدنی آید . این حسیت نوزاد که تاب مقاومت در برابر بیماریها ندارد مسون می‌مانند از آنکه اثر پادزهر مادر در کودک از بین رفت کودک به بیماریهای مختلف دچار می‌شود و در خود مسونیت اکتسابی ایجاد میکند .

پلور و خلاصه پادزهر ها تا مدتی بقیهت بیماری و باسبب شدن بدن و بالا اقل آب و سردی‌های خفیف در بدن منع می‌شوند . و بدن را از اسباب متعدی میکروبها حفظ می‌نمایند . اگر حیوانی را قوی بزرگ نمایند که با هیچ میکروبی تماس نداشته باشد و بعد در محیط عادی نگاه کنند بدنش در برابر بیماریها حساسیت مقاومتی نیارده و بر وی از بین خواهد رفت . آرایش سالمی در همین زمینه در دانشگاه و نوردام (۶) انجام گرفته است بدین طریق که حیوانات را از بدو تولد با سینه یک دستگاسموس در یک محیط گسترده‌ای از میکروبی پرورش داده‌اند و بعد از مدتی آنها را با محیط معمولی آوردند و ملاحظه کردند که با سرعت زیاد در اثر غرضهای متعدد مرده‌اند و علت مرگ آنها فقط فقط در اثر نبودن « پادزهر » در بدن بوده‌است .

این طبیعی : در مقابل این اکتسابی که در شایمندی طبیعی وجود دارد یعنی بعضی از اشخاص در مقابل پستی از بیماریها مسونیت دارند بدون آنکه یک‌بار بیماری مبتلا شده باشند ولو به شکل خفیف . علت این امر از نظر طرف مسأله‌ای است که ممکن است مسونیت سل را بدستل بفرزندان منتقل شود و از طرف دیگر کم شدن شدت اثر میکروبی همان بیماری است . در ابتدای انتشار بیماریها شدت میکروبیها بیشتر است و بعد به مرور زمان از شدت آن ها کاسته می‌شود مثلا اگر کم می‌گردد

تمام این اکتسابی دانش نیستند یعنی بعضی از آنها انسان را بر اثر اسباب در مقابل بیماریها مسون نگاه نمی‌دارد مثلا سرما خوردگی معمولی برای مدت بسیار کوتاهی انسان را مسون مینماید و بعد از دو سه ماه ممکن است انسان مجدداً دچار سرما خوردگی شود . ولی در عوض انسان در مقابل همه بیماریها مسونیت دائمی دارد یعنی اگر یک بار مبتلا شد ، تا آخر این خواهد بود مثل بیماری آبله و سرخک .

ماه کوبی یا « واکسیناسیون » . حالا این سؤال پیش می‌آید آیا تا این همه قدرت دفاعی

بیمارستان برای همه

دفاع بدن در برابر بیماریها

در بحثهای گذشته گفته شد که گویچه‌های سفید و تب و میکروب خوارها و ناگوسیتها و از اوسل و پدفاع بدن میباشند جهاد بین وسیله دفاع بدن پادزهرها (۶) و پادانها (۲) میباشد .
پادزهرها و پادانها : در جریان مبارزه با میکروبیها بدن انسان ، اسلحه قوی تری را باکتری می‌سازد که از اسلحه‌ها تا می‌رسد بسیار قوی تر و مؤثرترند و آنها « پادزهرها و پادانها » می‌باشند که در بدن تشکیل میشوند . و اینها هستند که در میکروبیها را خنثی می‌نمایند و در قوت آنها ضعیف می‌نمایند و در صورت وجود بسیار مسوم میکروبی بسیار کشنده و خطرناک هستند . بعد از آنکه جنگ تمام شد ممکن است این همه سپاه‌های همیشه در بدن بمانند و برای بین مسونیت ایجاد کنند یعنی بدن در مقابل همان بیماریها مسون شده و مجدداً مبتلا نشود .

از جمله بیماریها آنکه اجتناب ندهند سرخک و آبله و اوردون و بیماری فنج کودک کان هستند . یعنی اگر کسی یکبار با این بیماریها مبتلا شد بعد ایجاد پادزهر و در بدن مجدداً باین بیماری مبتلا نخواهد شد به عبارت دیگر میکروبیها در مقابل پادزهر مخصوص خود بی‌توان بوده و سلولها قادر بر شد و نتوانستند بسیاری از اشخاص در مقابل بعضی از امراض مثل فنج کودک کان و بسیاری از امراض میکروبی خطرناک مسون هستند بدون اینکه خاطرهای از ابتلا به این بیماریها داشته باشند ولی در حقیقت زمانی سلولها در مقابل بیماریها مبتلا شده بدون اینکه تشخیص داده شود و با یک تشخیص سرما خوردگی ساده مطلب بزرگ ار شده و دفاع بدن بر روی د از بین برده‌است و قتل « پادزهر » آن

که در بدن وجود دارد چهل و هفت که انسان در مقابل بیماریها مایه کوبن شود و اینست معنوی ایجاد نماید ؟

جواب این سؤال بسیار ساده است و آن اینکه بعضی از بیماریها با سرعت زیاد پیشرفت می کنند و با سرعت زیاد هم زهر در بدن ایجاد می کنند و بدن را در محرومی می مانند ، و فرصت آن را نمی دهند که بدن ایجاد و پادزهر ، بشاید در این صورت یا انسان از پادزهر آید و یا آنکه مدت مدیدی در بستر بیماری خواهد افتاد و قوای خود را از دست خواهد داد و در دوران پدید بیماری نیز برای مدتی نخواهد توانست کار مفید انجام دهد بنابراین برای پیش گیری از ابتلا به بیماریها بهترین چاره مایه کوبن است لرض کنیم ولو اینکه بیماری حصبه و یا آبله کشنده باشد آیا سزاوار است که به خاطر مایه کوبن نگران و سهل انگاری ، هفته ها در نبود و بیمار شویم ؟ یا سزاوار است که به خاطر مایه کوبن نگران و رشده بیماری فلج کودکان ، در صورت ابتلای شدید ، ما این بیماری تا آخر عمر فلج شد ؟ پس باید علاج واقعه را قبل از وقوع کرد ، و در مقابل بیماریها ، مایه کوبن نمود در این صورت علاوه بر اینکه به بیماری گرفتار نمی شویم ، مخارج گزافه را در معالجه بیماریهای و بگیرد و در این نیز نخواهیم داشت .

تاسی جهل سال قبل همه زیاد که از کور و کجاست ، شاه پیش از $\frac{1}{4}$ آنان - در حال اول

زندگانی می بردند و تقریباً پیمان عقد ازین در میان بود و می شدند و این مرکز و میر در آنرا مهال و سایر بیماریهای دوران کودکی بود .

گزارش هایی در کتب و مقالات و مجله های گوناگون که بعضی از بیماریها وجود دارند که واقعا حیرت آور است مثلا در منطقه ای از جهان تمام کودکان کمتر از ۲ سال در بفرقه عمر مرده اند و یا در منطقه دیگری از گیتی آبله و تب زرد کشتار بین رحمانه کرده اند ، ولی بعد از آنکه طرق پیش گیری بیماریها و مایه کوبن بر ضد آنها کشف شد و هنگامی که زنده از کشت و آکشتار جلوگیری بعمل آمده است .

رساله جامع علوم انسانی

درس چیز ، شومی است :

امام صادق (ع) فرمود : «دسه چیز شومی است : در چهار با ، در زن و در خانه» .

اما شومی زن ، زیادی مهر و سبقت زانی است ، شومی چهار با ، کم زانی و بد خلقی است ، و شومی خانه نیز ، تنگی و بی حساسیهای

است .
مکرم الاخلاق ص ۲۶۶